

Moji milovaní: nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Príchod mesiaca máj prináša vždy do našich duší zvláštnu radosť. K veľkonočnému jasotu sa pripojuje začiatok týchto týždňov, ktoré sú v mnohých krajinách zvlášť zasvätené Panne Márii. A akože by sa neradovali deti, ktoré špeciálnym spôsobom a s väčšou blízkosťou pociťujú prítomnosť svojej Matky? Je úplne logické, že je to tak. Ako ubezpečuje jeden staroveký cirkevný spisovateľ, Panna Mária, počas návštevy u svätej Alžbety, „dala svojim jazykom (...) vytrysknúť rieke božských darov pre svoju sesternicu. A skutočne, kam príde *milostiplná*, všetko prekypuje radosťou“¹.

Dnes by som chcel s vami ešte raz prejsť niektoré príčiny radosti a vďačnosti, ktoré nám prináša tento piaty mesiac roka. Hneď v prvý deň oslavujeme sviatok svätého Jozefa robotníka. Tento deň predstavuje chvíľu autentickej radosti pre ženy a mužov, ktorí, tak ako my, hľadajú osobnú svätosť a vykonávajú apoštolát vo svojej profesionálnej práci a prostredníctvom bežných každodenných činností. Spomínam si na radosť nášho Otca, keď sa začala sláviť táto liturgická spomienka, pretože – ako napísal v jednej zo svojich homílií – **tento sviatok, ktorý je akoby svätorečením božskej hodnoty práce, ukazuje, že Cirkev v živote spoločenstva i na verejnosti dáva zaznievať ústredným pravdám evanjelia, o ktorých Boh chce, aby sa dnes zvlášť rozjímalo**².

Sviatok svätého Jozefa robotníka nás pozýva k tomu, aby sme nezabúdali na nadprirodzenú hodnotu poctivej, dobre vykonanej profesionálnej práce, tak ako tej, ktorú Svätý Patriarcha rozvíjal počas mnohých rokov. Nevyhnutnou podmienkou je vykonávať ju s nadprirodzenou a ľudskou dokonalosťou, čiže s túžbou oslavovať ňou Boha a slúžiť druhému nezávisle na spoločenskej dôležitosti, ktorá sa jej pripisuje. Koľkokrát som počul komentovať svätého Josemaríu, že božská hodnota ľudskej práce záleží na láske k Bohu, s akou sa vykonáva, na duchu služby, s ktorým sa začína aj končí!

Využívam tento list, aby som vás poprosil o modlitby za 35 diakonov Prelatúry, ktorých za štyri dni vysväťím za kňazov. V predchádzajúcich rokoch sa každý jeden z týchto mužov usiloval posväcovať sa a apoštolsky pôsobiť v prostredí svojej profesionálnej práce. Od tejto chvíle sa pre nich stane ich *profesiou* kňazská práca, ktorej venujú každú hodinu dňa s obrovskou radosťou prameniaca z vedomia, že sú Božími nástrojmi pre spásu duší. Modlime sa, aby boli kňazmi svätými, učenými, radostnými, a aby mali športového ducha v nadprirodzenej rovine, pretože takto si to prial svätý Josemaría: **kňazmi - kňazmi, kňazmi na sto percent**³.

Ďalším dôvodom mojej radosti bola pastoračná cesta do Kamerunu, ktorú som uskutočnil počas Veľkonočného týždňa; krajina, ktorá je veľkou nádejou Cirkvi v Afrike a na celom svete. A tiež nedávne dni, ktoré som strávil v Pamplone pri príležitosti päťdesiateho výročia založenia Kliniky Navarskej univerzity. V týchto uplynulých päťdesiatich rokoch sa nespočetné množstvo ľudí – doktorov, sestričiek, administratívneho personálu – venovalo s kresťanským duchom starostlivosti o chorých; tisíce pacientov sa uzdravilo, naučilo sa ponúknuť Bohu svoje utrpenie a niektorí aj smrť, v úzkom spojení s Kristom na kríži. Ďakujem Bohu z celej duše – sprevádzajte ma pri tom - za to, že sa starostlivosť svätého Josemaríu o chorých, ktorú vykonával už od začiatkov Diela a dokonca

¹ Pseudo Gregor Divotvorca (Taumaturg), *Homília II o Zvestovaní*.

² Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, č. 52.

³ Svätý Josemaría, *Homília Kňaz pre večnosť*, 13-IV-1973.

i predtým, zhmotnila v tomto veľkom projekte, ktorý náš Zakladateľ osobne podporoval, tak ako aj v mnohých iných podobných iniciatívach uskutočňovaných v priebehu rokov v rôznych krajinách.

Mesiac máj nám ale predovšetkým hovorí, dcéry a synovia moji, o neustálej prítomnosti Panny Márie v živote Cirkvi a v živote každého kresťana. Nie je teda nič logickejšieho ako naša snaha získať z najbližších týždňov čo najviac duchovných a apoštolských plodov.

V prvom rade sa zastavím pri tom milovanom mariánskom zvyku, ktorým je májová púť. Zajtra, 2. mája, sa oslavuje ďalšie výročie, a to púť do Sonsoles v roku 1935, ktorú vykonal svätý Josemaría sprevádzaný svojimi dvomi synmi, a tým začal tento mariánsky zvyk v Diele. Koľko tisícov kaplniek a mariánskych pútnických miest bolo odvtedy po celom svete zbožne navštívených, nasledujúc stopy nášho Otca! Prosme ho, aby sme išli na púť s rovnakou vnútornou sústredenosťou a dôverou v našu Matku, s rovnakým apoštolským duchom ako on; a s týmto cieľom pozvime tiež niektorého kamaráta, kolegu alebo príbuzného, aby sa k nám pripojil v tomto synovskom dôkaze lásky k našej Panej.

Asi v polovici mesiaca oslávim sviatok Panny Márie Fatimskej, a tiež výročie novény svätého Josemaríi k Panne Márii Guadalupskej v roku 1970: sú to dve spomienky, ktoré majú byť podnetom k tomu, aby sme starostlivejšie dbali na chvíle rozjímania a ústnej modlitby, obzvlášť na svätý ruženec, tak odporúčaný Pannou Máriou trom malým pastierikom. Buďme sväto ctižiadostiví v našich apoštolských úmysloch, prosiac Pannu Máriu za Cirkev a za pápeža; za plody *Roku viery*, na ktorý sa pripravujeme; za obnovu kresťanského života na celom svete.

17. mája je dvadsiate výročie blahorečenia nášho Otca, a tohto roku pripadá na tento deň aj slávnosť Nanebovstúpenia Pána. Aké krásne spomienky na úžasné milosti nám prináša výročie tohto dňa, ktorý sme prežili s blahoslaveným Jánom Pavlom II. a s milovaným donom Álvaroom! Aká výborná príležitosť na to, aby sme zväčšili našu vďačnosť Bohu a naše úsilie nasledovať príklad tohto verného nástroja, ktorého si Boh zvolil na založenie Diela!

V nasledujúcich dňoch tohto mesiaca môžeme zblízka sprevádzať našu Pani pri príprave slávnosti Zoslania Duchu Svätého, ktorá sa tento rok slávi v nedeľu 27. mája. Svätý Josemaría nás viedol k tomu, aby sme sa v týchto dňoch – alebo v tých nasledujúcich – zastavili a vykonali deviatnik k Duchu Svätému. Je veľmi dôležité, aby sme v týchto dňoch zostávali veľmi blízko Panne Márii a učili sa od nej väčšej dôvernosti s Posvätitelom našich duší.

Pred niekoľkými týždňami Benedikt XVI. uvažoval o účasti Panny Márie spolu s apoštolmi a svätými ženami vo večeradle v Jeruzaleme, kde čakali na príchod Utešiteľa a upozornil nás na to, že **s Máriou začína Ježišov pozemský život a spolu s ňou začínajú i prvé kroky Cirkvi**⁴. Boh chcel, aby sa jeho Syn vtelil v najčistejšom lone Panny, a sám Pán nám ju dal na kríži za Matku. Preto, keď sa prví apoštolí zhromaždili vo večeradle v očakávaní prisľúbeného Utešiteľa, Najsvätejšia Panna je spolu s nimi a vyprosuje „dar Duchu, ktorý ju zatienil už pri zvestovaní“⁵.

Pápež pripomína, že **prítomnosť Božej Matky uprostred Jedenástich po Nanebovstúpení nie je iba nejakou historickou spomienkou, udalosťou, ktorá sa stala, ale nesie v sebe význam veľkej**

---

⁴ Benedikt XVI., Príhovor na generálnej audiencii, 14-III-2012.

⁵ Druhý vatikánsky koncil, Dogmatická konštitúcia *Lumen gentium*, č. 59.

hodnoty, pretože Mária s nimi v modlitbe zdieľa to, čo im je najvzácnejšie: živú spomienku na Ježiša a jeho poslanie, a tak zachováva jeho prítomnosť⁶.

Nie je ťažké predstaviť si, ako v období medzi Nanebovstúpením Pána a Zoslaním Ducha Svätého zostávajú učeníci v spoločnosti Ježišovej Matky a počúvajú jej živý hlas nespočetných spomienok, ktoré uchováva vo svojom srdci: od zvestovania Pána až po narodenie v Betleheme; od dobrodružných mesiacov, ktoré nasledovali po Herodesovom prenasledovaní až po roky práce a pobytu v Nazarete; od radostných dôb kázania a zázrakov počas verejného života Pána až po smutné hodiny jeho utrpenia, smrti a uloženia v hrobe; a potom radosť zo zmŕtvychvstania, zjavenia v Galilei a Judei, posledné poučenia Majstra... V rytme týchto silných Máriiných zážitkov pripravoval Duch Svätý apoštolov a ostatných učeníkov na plnosť Turíc.

Akou dobrou školou je večeradlo, dcéry a synovia moji! Školou modlitby, v ktorej pôsobí Panna Mária ako učiteľka, ktorej niet rovnosti. **Učiteľka modlitby⁷**, hovorieval náš Otec; a tiež **Učiteľka skrytej a tichej obete⁸**. Tam Panna Mária naslúcha vnuknutiam Utešiteľa a učí tých prvých počúvať Boha vo vnútornej sústredenosti modlitby. **Uctievať Ježišovu Matku v Cirkvi znamená učiť sa od nej, ako sa stať spoločenstvom, ktoré sa modlí: toto je jednou zo základných myšlienok prvého opisu kresťanskej komunity charakterizovanej v Skutkoch apoštolov (porov. Sk 2,42).** Naša modlitba je často podmienená ťažkými situáciami, osobnými problémami, ktoré nás vedú k tomu, aby sme sa obrátili k Pánovi a dostali od neho svetlo, potechu a pomoc. Mária nás pozýva, aby sme rozšírili dimenzie modlitby a obracali sa k Bohu nie iba v prípade potreby a nie iba kvôli nám samým, ale spoločne, vytrvalo, verne, s „jedným srdcom a jednou dušou“ (porov. Sk 4,32)⁹.

Je to úloha, ktorú Panna Mária zveruje tým, ktorý chcú byť jej vernými deťmi: učiť ostatných ľudí obracať sa na Boha v každom momente, nie len v naliehavých potrebách alebo ťažkých situáciách. **Mnohým je to všetko dozaista dobre známe, pre niekoho nové, no pre všetkých veľmi náročné. Dokiaľ však budem nažive – napísal svätý Josemaría – , nikdy neprestanem kázať o tom, že prvoradá a nevyhnutná je potreba byť dušou modlitby; vždy, v každej situácii a za každých, i tých najpohnutejších okolností, pretože Boh nás nikdy neopúšťa. Nie je vôbec kresťanským postojom myslieť na priateľstvo s Bohom len ako na posledný prostriedok. Či sa nám vari zdá normálne ignorovať ľudí, ktorých máme radi, alebo dokonca nimi opovrhovať? Určite nie. K tým, ktorých milujeme, predsa stále zalietajú naše slová, túžby a želania, naše myšlienky: máme ich akoby ustavične prítomných. Správajme sa teda rovnako aj k Bohu¹⁰.**

Týmto spôsobom sa vždy správala Najsvätejšia Panna. **Na Kalvárii, pod krížom sa modlí. Jej postoj nie je nič nové, konala tak vždy, keď robila svoju prácu a starala sa o domácnosť. Popritom, ako sa zaujímala o pozemské záležitosti, bola neustále v Božej prítomnosti. Kristus (...) chcel, aby aj jeho Matka, najdokonalejšia zo všetkých stvorení, plná milosti, nás utvrdovala v úsilí neprestajne pozdvihovať náš pohľad k Bohu¹¹.**

⁶ Benedikt XVI., Príhovor na generálnej audiencii, 14-III-2012.

⁷ Svätý Josemaría, *Cesta*, č. 502.

⁸ *Tamže*, č. 509.

⁹ Benedikt XVI., Príhovor na generálnej audiencii, 14-III-2012.

¹⁰ Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, č. 247.

¹¹ *Tamže*, č. 241.

Panna Mária teraz z neba, kde žije oslávená s telom i dušou, sleduje zblízka každého z nás, doslovne tak plniac úlohu, ktorú jej zveril Ježiš v osobe svätého Jána: *žena, hľa, tvoj syn*¹². **Jej zverme každú etapu a každý krok našej osobnej i cirkevnej existencie** – odporúča Benedikt XVI. - , **ako i chvíľu nášho posledného prechodu. Mária nás učí nevyhnutnosti modlitby a ukazuje, že iba prostredníctvom stáleho, intímneho a milujúceho vzťahu s jej Synom, môžeme vyjsť z „nášho domu“, z nás samých, s odvahou, aby sme išli až do končín zeme a všade ohlasovali Pána Ježiša, Spasiteľa sveta**¹³.

Modlíme sa ono Dominus tecum zo Zdravas Mária s rovnakou zbožnosťou ako náš Otec? Ako naliehame na Pannu, aby nám pomohla využívať dary a plody Ducha Svätého?

Buďte veľmi zjednotení s mojimi úmyslami, ktoré sa spájajú v intenzívnej modlitbe za Cirkev, za pápeža, za kňazov a rehoľníkov, za svätosť celého kresťanského ľudu. Utielajú sa k príhovoru Panny Márie prosme Ducha Svätého, aby prebudil vo všetkých, v pastieroch i vo veriacich, túžbu splniť v každom okamihu svätú Božiu vôľu.

A sprevádzajte ma na ceste na Slovensko, ktorú chcem uskutočniť o niekoľko dní; aby sa aj tam stále viac a viac rozšíril duch Diela, a aby v každom prostredí zasieval lásku k Cirkvi a túžbu posväcovať sa a posväcovať skrze každodenné úlohy. Nemôžete si predstaviť, ako naliehamo a zbožne prosil náš Otec za túto zem v roku 1968, keď prebehol pokus o oslobodenie sa z pod jarma marxizmu.

So všetkou láskou vás žehná,

Váš Otec

+ Javier

Rím, 1. mája 2012.

---

¹² Jn 19, 26.

¹³ Benedikt XVI., Príhovor na generálnej audiencii, 14-III-2012.